“भाग्यम्”

‘अहो भाग्यम्’ इति वाक्यं सर्वै: श्रुतम्। सत्यमस्ति यत् भाग्यम् तु सर्वेषां निर्धारितमस्ति । आत्मा यस्मिन् - यस्मिन् शरीरे तिष्ठति तस्य भाग्यमवश्यं भवति। सर्वे भाग्याधीनं सन्ति। भाग्यं भावव्यक्त कारकं यत् पूर्वाधारितं। संप्रति त्वं किमिच्छसि किम् प्राप्नोति । पूर्वे युष्माकं भावं कीदृशं आसीत् इति युष्माकं भाग्यं निर्धारितं करोति व्याख्यां उद्घाटयति वा।

भवत: भावं वस्तुत: भवत: कार्यं निर्धारणं करोति तथा कर्मफलं भाग्येन निश्चितं भवति भाग्येनेव सुनिश्चितं भवति यत् भवान् कस्मिन् क्षणे किं-किं करिष्यति। इदं भगवत: पूर्वे एव निश्चितम्। कश्चित् मानव: कथयति यत् इदं कार्यं कुरु युष्मद् दुर्भाग्यं सौभाग्ये परिणतं भविष्यति । तमहं इयदेव कथयामि - भो सज्जन! तत् कर्म यत् त्वं करिष्यति तत् युष्मद् भाग्ये एव लिखितम्।

मे मतमस्ति यत् भवान् भाग्यमेव ईश्वर: भज यतोहि भवान् न जानाति किं भविष्यति राम रे ! भाग्य: भवत: कर्मणां दर्पणमस्ति। स: परब्रह्मकृष्ण: कथं व्यवस्थितं करिष्यति इति स: एव जानाति। अत: कृष्णेन् चातुर्यं मा प्रदर्शय स: सर्व ज्ञाता अस्ति।

श्रीशत्रुघ्न कुंतल:
संस्कृत शिक्षक: